

[Leif Hermann]

anliggende, og at der heller ikke er stillet forslag om, at det skal være et EF-anliggende. Den asylkonvention, fru Annette Just taler om, er en mellemstatslig konvention på linje med andre internationale konventioner.

Fru Annette Just benytter lejligheden til at sige, at denne asylkonvention skal bruges til at udelukke folk, der har fået asyl i ét land, fra at passere grænsen til et andet land, men dette har intet som helst at gøre med asylkonventionen, der udelukkende tager stilling til, hvem der skal behandle en asylansøgning.

Det er muligt, at problemet dukker op, når man skal tage stilling til konventionen om EF's ydre grænser, men det er en anden sag og har intet at gøre med spørgsmålet om en økonomisk-monetær union og en politisk union.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er næsten ked af at måtte tilbagevise på det skarpeste, men der står faktisk, at det drejer sig om en konvention om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandling af asylansøgninger, der indgives i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater. Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater er og bliver EF.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne gøre fru Annette Just opmærksom på, at når der står Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, er det udelukkende en henvisning til, hvem der undertegner konventionen. Det har intet at gøre med EF-retten, Romtraktaten eller andre traktater, der regulerer de egentlige EF-forhold.

Elisabeth Arnold (RV):

Også fra Det Radikale Venstres side skal der lyde glade og begejstrede hyldestråb til udviklingen i Europa inden for det sidste år.

De tre ministerbesvarelser, vi har fået på forespørgslen i dag, gav alle sammen udtryk for stor glæde over udviklingen i Europa. Det er den tredje Europadebat her i Tinget inden for et år, nævnte udenrigsministeren. Det afspejler den hurtige udvikling, der er sket.

Der er fire grunde til vores glæde over det nye Europa.

Den første er naturligvis, at der nu for første gang siden afslutningen af den anden verdenskrig er udsigt til fred og reel afspænding i Europa, og vi kan se resultaterne på FN-niveau. Hele verden kan nu være samlet om væsentlige områder.

For det andet er der demokratiets sejr i Øst. Ikke et bestemt systems sejr, men demokratiets sejr. En åben samfundsdebat i Øst, fælles opbygning i stedet for konflikt. Vi har alle fået nye venner.

For EF's skyld er vi også glade over udviklingen i Europa. EF har fået en anden luft. EF er ikke mere snæret inde mellem havet og jerntæppet. Før var der kun få nye potentielle medlemslande, nu ligger hele Europa åbent, og adskillige af de nye demokratier i Øst bejler til EF. Mulighederne er enorme.

Endelig glæder vi os på Danmarks vegne over udviklingen i det nye Europa.

Både inden for de politiske kredse og i samfundet som helhed er EF-debatten og Europa-debatten blevet mere konstruktiv og mindre bitter, mere fremadrettet og mindre fornærmet. Det er blevet svært at bevare pessimismen på det europæiske samarbejdes vegne.

Vi vil også gerne rose regeringen for udspillet i form af det memorandum, som er udarbejdet i forbindelse med de to regeringskonferencer. Det er et flot resultat.

Der skal også lyde ros til Markedsudvalgets partier, som har deltaget i et langt og konstruktivt tilløb, inden memorandummet så dagens lys.

Jeg synes, Danmark er godt rustet med det memorandum, og fra første færd er vi i front med at formulere vor egen stillingtagen. Det giver os i hvert fald to fordele. Det er klagørende for os selv, og det er en god forhandlingsposition, når man er velforberedt.

Memorandummet er godt, men det er ikke fuldent, og det kan det vel heller ikke være og skal det nok heller ikke være. Der er bløde formuleringer, og der er ufuldstændige punkter.

Om de dækker over forsigtighed, usikkerhed eller uenighed, er det nok formålsløst at diskutere her. Der skal jo også være noget at arbejde med i det år, regeringskonferencerne forløber.

Men der er emner og problemer, som vi bliver nødt til at uddybe i løbet af den kommende tid. Det skal vi gøre for vores egen skyld som ansvarlige politikere, og vi skal gøre det for den